Upl. d. 24 Apr. 1734.

Extract af protocollet, hållit uppå Stockholms Södre Förstad Tiemnärs Cammare d. 30. martii, 1734.

D. P. Såsom Pijrckioherden uti Sta Catarina församling Ehrwördige at höglärde Hr. Nicolaus Bouget hos Kätten angifwit, att Piörsnären Johan anders Schmitt sin Hustru med hugg at slag skall swårt, at illa handterat; så har Kätten om detta måhl behörigen welat undersöka, at till den ändan till i dag upkalla låtit Piörsnären Schmidt at des Hustru margareta meijer, som i närwaro af Herr Pijrckioherden Bouget at Comminist: Sven Kinmarck sig nu instälte tillika med Hustru meijers Moster, af H. wägaren Coxmans Enckja. Hust: Margareta Coxman, at beswärade

rade sig Hustru Meyer högeli-
gen öfwer des Mans swåra
ochristeliga as grymma för-
farande i så måtto, att han
så wäl förut, men i synner-
het i förgårds efter Herr Kyr-
kioherdens Bougets bortgång-
som honom om des otidiga lef-
werne alfwarl. förestält as
på minit, henne med hugg as-
slag, bitande spottande i ansich-
tet, as med mera dylikt swårt
as obarmhertigt handterat,
hwarigenom hon fått deako-
mor, som Stachfeltskiren Salo-
mon Schyttzers i går utgifne as
nu insinuerade besichtning attest-
om förmåler neml. 1° På hög-
ra sidan af pannan en gul-
fläck, som en K.Cr. stor 2° På sam-
ma ögne locken öfwer alt med
blod

blod underlüppit, större dehlen
af Kinbenet as så swulnat
as gulet 3° Cornea af samma
ögat nog med blod underlüppen
4° Ossa nasi i sönderslagen, as-
twärt öfwer näsan uti enfin-
gers bredt blått, 5° På wän-
stra sidan om pannan ögon-
locken, as hela Kinbenet öfr
alt blått, gulet as swullit,
Cornea af Samma ögat öfwer
med blod underlüppit, 6° På ned-
ra läppen, ett slagit sår, som
en nagelle stort 7° På hakan
2ne st. blåuor den större, som
ett 6 öhrsstycke, stor 8° På höga-
axlen armen as handen 13 st.
blåuor, den största, som en
half hand stor. 9° ända i fram
hakan ner på bröstet en blå
gulfläck, som ett qwarter-
lång

lång och 2ne finger bred, 10° Ka-
bröstet 2ne stycken blåvor, den
större som en handloga stor, 11°
Ka vänstra armen E. st: blåvor,
den första som ett qvarter lång
och 2ne finger bred 12° Ka stor-
fingret af vänstra handen
ett efter berättelse bitit sår-
ongefähr efter en tanch storlet
13° Ka höyra knä och benet, E.
st: blåvor den första som en
handloga stor, hvarutom hon
beklagat sig öfver flere så-
dane wåldsamme åkommor-
de hon för blygdsamhet skull-
ej upwisa kunnat.

Giörsnären Schmidt widgeck-
till alla dehlar denne sin hu-
strus giorde utsago, men be-
klagade derjemte, att sådant
härrörer af hans oregerliga-
ast

ast förwirrade sinne, hwilket
han ~~[illegible]~~ wid sliken tillfällen
icke skall wara mechtig att
styra ast tämja, anhållan-
des med tårar i ögonnen för-
denne gangen om tillgifft ock
förskoning. — Rätten fra-
gade Smidt, hwad orsaken är,
att han med sin hustru så-
omildt ast hardt omgåts, hälst
hon nu i ansichtet befinnes
af slag, swullnad ast blåvader
ömkeligen handterat? Schmidt
swarade, att han wäl inbilat
sig, det hon warit honom uti
ächtenskapet otrogen, dochwill
eller kan han henne dylikt
icke tillägga, utan yttrade sig
att sådanne tankar hos ho-
nom härflutit af irrig ast wil-
farelse, emedan hon der till
ej

nij hafft den ringaste orsak eller
anledning, tilläggandes, att
han ~~[struck]~~, är willig un-
dergå alla wederbörlig näpst,
så framt han sin Kyrkohe-
rre framdeles något måste skulle för-
orsaka. — Herr Kyrkioherden
Boijer påminte Schmidt, att
då Hr Kyrkioherden sidsta-
gången förestält honom
des otidiga befrierian, hwar-
han då som nu försäkrat
och utlofwat en wänlig bät-
tring, men på följden utwi-
sar, att han dessa sin löf-
ten icke wärit sinnad att
fullgiöra? Schmidt beklagade,
att han då icke hållit, hwad
han lofwat, doch skall han
wärit hugad, att fullfölja

sitt

sitt löfte, hwilket han ock un-
utföra sig igenom Guds nåd-
es hielp att behörigen wille
efterkomma.

Hustru Meijer erhindrade, att
Den man hålleit hemma midkammt
för andra mansfolk, hwari-
från han dock nu för gud be-
krygade sig wara fri och oskyl-
dig, stoland hand han ~~[struck]~~ ge-
nom sitt swära hand ...
... tröriga hemma slätnog-
på sig tagit och bediännam, Swi-
om han skyller hennes förnä-
gra wissa personer? Dess: Jo,
men han kan ingen nämngifwa.
Schmidt ittererade sin förra utsa-
go, att dessa tummar hade ho-
nom wärit ogrundade och ...
... — Kiättnu läts Schmidt
uträda

efterwärdan, att hwarken Hustru
meijer hwarkent, utan man till
upwäxande barn förmoda,
det Schmidt i ansende till
des nu betygande nöje, at
dyra Contestationer torde be-
finna sig, at i så måtto med-
hennes heder efter Kyrko- sam-
man lefwa; Hustru meijer, ba-
de sig medrig tro, utan han med
hon sin andra sätt sinn, ha-
lande han wäl under sunda
hågen sig, men trots derupp-
lifwa ordenteligit framfara,
hwarföre hon at ifrån sijälf
kunna med honom sammans
wistad. — Tol: om Schmidt
bruder utta/ öfwerlastelig med-
swarande dagar; dess: nog han
lefwer uqsinnet. — Hustru
Loss

Lossman berättade, att Hustru
meijer sednan i förgårs uppehwait
sig hos Tobaksspinnaren Cromhwärd
Hustru war med Hustru meijer sig-
samman, det Schmidt i går kom-
mit at begärt hennes hem med sig;
men Crom nej welat der till sam-
tycka, hwarföre Hustru Lossman
på Hustru meijers begäran, at
på det Schmidt ide måtta tillfoga
sig sitt något ondt, följdt hem med-
honom at laga der ejwar ifrån
mattan, under hwilken tid han
sig bestindeligen upfört, erbiudan-
des sig i öfrigit Hustru Lossman
uttrycka förestå Schmidts god-
heed med förbehåld, att Hustru
meijer till dess hon kan bekomma
frist at Curerad, får sig hos
Crom uppehålla. — Schmidt in-
stallerade at förhållt, att des hu-
stru för hans åtidighet skull ytt-
rat

trat sig ide sinna wara had-
honom, samt, att Hustru Lossman
erbudit sig willia umbära tid förr
på hans hushåld.

Schmidt på sin sida sagt, att hans
Hustru måtte följa honom hem,
hälst hans hushåld i widrig hän-
delse skulle förstöras, utlofwan-
des för öfrigit att ytterligare, at
aldrig willia gifwa henne nå orsak
eller mine, mindre på något sätt
henne med hugg och slag wåldsam-
ligen bemöta, utan wär nögd, att
straff tilldela i arrest, derest han
i någon måtta sig emot henne
hädan efter skulle försee. —

Och hwad Hustru Lossman widkommer
yttrade sig Schmidt, att han-
gärna wille tillåta, både henne
och den andra Mästern, att wara
hos sig och skiöta hans Hustru,
samt på hans upförande wittnesmål

gifwa. — Rådstufwu Rätten bemedlade
de samma de såwida öfwerens,
att Hustru Meijer följer sin Man-
hem till widare, och Hustru Loss-
man efter sitt nyss erbiudande
sig någon tid hos Schmidt uppehåller,
och ligger uti en kammare med
Schmidt och des Hustru; blifwan-
des för öfrigit Schmidt alfwar-
samt tilsagd, att ide förwita sin Hus-
tru något eller henne oanständigt
handtera, så kiärt honom wara
må, att undwika arrest, mindre
men påföljande olägenhet, som
han sig sielf på den händelsen under-
kastat. [illegible].

Men en stund derefter kom Schmidt och
beswärade sig, att de hade Cromens
sig utlåtit ide willja låta ut följa
hans Hustru, utan behålla henne
igen, hwarföre Rätten lät-
efter skicka Tobaksspinnarna —

Crom

Crom, at i närwaro af Schmidt-
Hustru Meijer at Coffman, under-
rättade honom om deras nu
träffade afwerens Commande-
i anseende hwartill Crom sade
sig wilja låta derifrån förblifwa. —

d. 9. april.

D. Et. instälte sig Piörsnären Schmidt
beswärandes sig deröfwer, att des
Hustru Margareta Meijer, med hwil-
ken han d. 30. martii sidstl. sig för-
ent, i går efter middagen uppå Hust:
Coffmans inrådande åter gått i fran-
honom endast för det han litet stött
henne i fran sig, då han icke på hans
begiäran så snart som han wolat gått efter dricka,
Polandes des utom Hustru Coffman
emot honom warit otidig, at på stod
Schmidt, at des Hustru måtte antty-
das Kommatill honom tillbakas
anstalt giordes, att Hustru Meijer
at Coffman skola till i Morgon
upkallas. —

d. 10. april.

D. Et. På Kättens Pallelse in-
stälte sig Piörsnären Schmidts Hu-
stru Margareta Meijer jemte des
Moster Hustru Margaretha Coffman,
då sedan kätten låtit dem förstå
Schmidts emot sin Hustru i går an-
förde beswär at påstående, Hustru
Meijer i närwaro af sin man-
berättade, att oachtadt deras
d. 30. martii sidstl. här in för kätt
ten träffade förening at Schmidts
dyra försäkran at lofwen, om-
ett anständigt at stilla upföran
de, han lika fult natten emel
lan förl. Söndag at måndag, se-
dan Hustru Coffman torsdagen
förut gått der i fran förregifte
att hans änglan Kommit uppå
honom, at der wid skuffat hen-
ne, slagit henne i hufwudet, häf-
wit henne utur sängen, at in

ijnn, so zwitt Jnnn In Lowne bsjg
ijnjnn, an hingijnn und widn-
mmsold, as sij Jn an Mönd nym
ilstik, Jnn Jnlsthnn Jnjsnn
as Jnggn ntj Jnnn, nnd nn Jon
so Exstns Jnnd lisstid, und nnn,
i mnsnnd Jnnstill Jan sndn sij
idn so Jnsnnt bisnn ynnn Jol-
Jnnn. Smidt bn bnn nn sij as
Jnsn Cosman und bnnttnsn-
ntt Jan Jnnnin Jnndn atidij Jntn
nnt Jnnn Lnnjnnt, Jnnn Jnl-
lnt Jnnn Lnjn Jnsn, tinj, nn-
Lnd und ijnn, nt intnst In Jn-
Jnn ntt dn i Jnnn Jnnn, So nn-
In Jnn Jnndnn ntt, Jan bnbn-
nnst nn, bisnit nnjnjn ntnn-
Jnn Jinstn-njn, Jnnnn Jnjnnt
Jan Jnst-Jsn, Jnn bnbnjndij
sij nnn bnjnnd, Jn Jnn bnjat
nt Lnjnt sij i Jnjn, nnn nstnij,
an Jnn und nt tilsnlnt jiss

Jii

Jii Jnjnn nnj at bnj nsn nitnt,
Jnst Jnn dn idn Jsn Jnnn bn-
-jnnn, Jnnd Jnn sij und ntt lsitt till
Jnnd Jonstnjn, bnjinstn Jin ajn-
ntt Jn Jii Jnjnn tilbndnt-
nnd ntlstnsn, Jnn Jnn nij Cst
an Jnn idn Jn Jnjnn Jnn-
nnd Sij. – Jnjnn nsjsn nn-
In Jnjn: und Jn Jnttn an Jnnndij
Jntn Jnnn Jojn Jnnnnjnn-
tilnjnnndnt, ntt Jnn Jn bnjg-
Jn nsnt Jill idn Jnnn bnnttn
nnt dt nnnd ojnijnjn Jn Jn-
nn nijnij Jnnn pd nndnjn,
i jnjn, Jnnnd Jnn sij ajnjnt, En-
Jnt tonsn ntt Jnnn, nt i
bnnd nnnt sij j Ant, nn nij
jnsn, Jd Jnttnij pd Jnn Jn-
jnt. – Ajnnjnndnt sij tlinit
ndnn i Jnjnt, nt bnn-
nnd Jjnn, Jnn nijnt Jnn

nn

om skall hafwa sig bekant.

På Rättens ytterligare föreställ-
ning, widgick Schmidt, att han wid
förra måndagen tid slagit sin hustru
och giordt henne illa, men [illegible]
de ingen bättring om han för-
henne hem med sig. – Rätten lät
parterne utträda och tog detta
måhl under öfwerwägande
om ändigheten i noga afhörd-
gande, fattande i följande
slut, att. Emedan Siörsnärarn
Schmidt sielf widgått, att han
sedan d. 30. martii sidstl. sin hu-
stru slagit och henne illa handte-
rat, men till att sedt framla-
mande ingen orsak på hennes
sida gifwat mannan och fram-
tin, hwarmedelst Schmidt uti den-
det ogit begifwande giordt
sig skyldig till det där för honom
ut

utsättes wijten af arrest i tre präst-
men och Rätten skärpligt i anseen-
de till sådan omständigheter, och att
Schmidt sig utlåtit under den honom
ådömmande tiigan när sine förr-
ter hwad han sig förtingar, hwar-
medelst han sig klar under någon
olycka till ofwanstyrd Sunda till-
fogu, det bör nu tiled widare i-
fångligit förwar gjemhållas,
giordes ansvat, att i Morgon
dennes hustru Meijer öfwerwägande
emman hemtta commend skytt-
stola uphalad.

d. 13 aprill,

1. Förehades åter-
arresten Siörsnärarn Johan
Anders Schmidt, hwarwid sig
hemwist i mäsiorare af hustru
Margareta Meijer på Rättens
giorda

giorde anstalt in funne Skiepsk
Timmermannen Jacob Holms dot-
ter Gretha Holm, at des Syster
Gwinds personen Stina Holm i
tienst hos Kiörsnären Schmidt,
at som Schmidt emot Gretha Holm
edeliga afhörande intet hade
att på minna lät kätten henne
med hand å bock aflägga, den
wanliga witnes Eden, berät-
tandes hon sedan efter erhal-
len tienlig förmaning, att då
hon näst förl. måndag Kl. emel-
lan 2. at 3. eftermiddagen, hal-
sat på sin Syster Stina Holm
som tienar hos Schmidt, har
hon som jemte Systren sutit
bakom säugen, hördt, att Schmidt
som legat i säugen gifwit sin
Hustru 3 Slag, hwar wid Hustru
meyer

meyer gratit at Stina Holm lagt
till sin Syster, tänk, herren haringen
försyn, att han slår madame medan-
du är här. Stina Holm inkallades
at antyddes, att i detta måse gjö-
ra en så reen at sanfärdig berät-
telse, som hon framdeles derest
så på fordras skulle Edel. Kunde be-
sanna, hwar efter Stina Holm, an-
förde, att sidstl. Söndag om natt har
Schmidt kiördt sin Hustru baklänges ut-
ur säugen, kunsat henne at tagit
henne i armen förwägrat henne
att kläda på sig, at kastat säug-
kläderna utur säugen, samt sig
utlåtit, du har ingen annan nu
att klaga före au amman, hwar
till Hustru meyer swarat, äg-
gier amman 1000. Dieflar, samt
desutom till Schmidt sig yttrat
kiära barn slå mig intet, du för-
därfwar min näsa. Kätten fra-
gade

gade Stina Holm om Hustru Meyer
å sin sida gifwer någon lägenhet
tillen slik Schmidts hårdhet emot henne,
sw: hon säger intet, får ej heller
tala wid sitt folk så Schmidt sen
det, emedan han sig då utlåter, att
Hustru Meyer mutar dem. frs: om
hon hördt Schmidt wilja på börda
sin Hustru, att hafwa hafft umgän
ge med andra manfolk? sw: ja
Schmidt har i bland annat sagt, att
hans Hustru icke fått kammare
wijn at mat af Pijrkio herden
för intet; på tillspörjan, om hon
hördt, att Schmidt, då wittnes
Syster warit der, slagit henne?
Stina Holm instämde uti ena han
da utsago, med sin Systers ofwan
anförde berättelse. Rätten för
stälte Schmidt Stina Holms, at
des Systers giörde berättelse,

hwar

hwar uppå Schmidt sig yttra
de, att det är alt sant, hwad
de säja. Schmidt tillspordes, af
hwad anledning eller orsak han
då slagit sin Hustru sidsta gången
? sw: hans Hustru har intet giordt
honom något förnähr, skolandes
han slagit henne endast för det
han förment henne hafwa med
håll, at sig intet. Rätten fråg
Schmidt om hon under hans borto
ware förstör eller förskingrar
något i huset? sw: nej, det är
allenast hans swartsiuka.
Hustru Meyer yttrade sig, att Schmidt
jemwäl under arresten frågat
amman, hwem som ligger hos
hans Hustru, at hwem som är
där, hwar med Schmidt nu före
gaf sig icke hafwa mant något
annat, än om någon af Mostrar
na

na sig der uppehöllo.
Rätten lät Schmidt afträda, och
frågade Hustru Meijer sär-
skilt, om hon nu tillitror sig att
wara hemma i huset hos Schmidt
hon swarade med gråtande
ögon sig ej hafwa någon fäng-
nad och nytta deraf, att des-
man sitter i arrest, men hon
fördristar sig icke wara hos-
honom.
Här uppå uplästes ransakningen-
uti wederbörandes närwaro,
och widkändes, hwar efter Rät-
ten fant skiäligit, att till folje
af Kongl. Maj:ts Kyrkio lag-
ens ordning, af åhr 1686. des
16 Cap: och 11. §: remittera Schmidt
och des Hustru, till denna Stad-
venerandum Consistorium de-
städes, att förhöras; blifwandes
Schmidt der jemte antyd, att
i

i anseende till ofwan förmäl-
te omständigheter i medlertid-
blifwa qwar uti arrest. actum
ut supra.

Ex Protocollo
På Rättens wäg:r
J. Ermanson